

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118230864
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:6118230864.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. v spore žalobcu: RENOMAX s.r.o., so sídlom Vyšná Hutka 11, Vyšná Hutka, IČO: 36 668 451, zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Kmeťova 26, Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 845,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 31Cb/101/2018-668 zo dňa 13.2.2019 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 845,95 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 29,60 eur od 22.10.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 614,62 eur od 20.12.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 59,95 eur od 11.10.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 43,38 eur od 19.1.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 98,40 eur od 8.7.2017 do zaplatenia (výrok I.) a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou v upomínacom konaní domáhal zaplatenia sumy 845,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo súm a za obdobia presne špecifikované vo výroku napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že žalovaná istina pozostáva z piatich samostatných nárokov, a to:

- Poistná udalosť č. 9564749384, ku ktorej došlo 24.8.2017 spôsobením škody na motorovom vozidle Škoda Octavia, EČV: S rok výroby: 2008, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: W. V., bydlisko: I. W. XX, S. - mestská časť G. (ďalej aj ako „poškodený č. 1“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktorého vlastník (V. V.), mala v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t.j. v poisťovni KOOOPERATVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému ohlásená dňa 25.8.2017 a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 9564749384. Poškodený 1, dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise RENOMAX s.r.o., t.j. u žalobcu a náklady na opravu tohto vozidla boli vo výške 326,40 eur. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20170152. Oznámením o poistnom plnení z 11.10.2017 bolo poškodenému 1 oznámené, že dňa 6.10.2017 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti

č. 9564749384 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Dňa 24.8.2017 došlo k poškodeniu motorového vozidla. Neautorizovaný servis. Priznaná normohodina za prácu v hodnote 19,16 EUR bez DPH a lakovacia konštanta 100 %. Úhrada za zapožičanie náhradné vozidlo zaplatené v súčinnej škode.“ Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9564749384 predstavovala sumu vo výške 326,40 eur. Suma priznaná a uhradená žalovaným, však bola iba do výšky 296,80 eur. Celková nepriznaná suma je vo výške 29,60 eur. Neuznaná suma vo výške 29,60 eur, bola poškodeným 1, postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2017 (nárok č. 1);

- Poistná udalosť č. 9564480362, ku ktorej došlo 19.6.2017 spôsobením škody na motorovom vozidle AUDI A3, EČV: S rok výroby: 2004, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: Y. P., bydlisko: O. 13, S. (ďalej aj ako „poškodený č. 2“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktorého vlastník (A. Y., s.r.o.), mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t.j. v poisťovni KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému ohlásená dňa 20.6.2017 a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 9564480362. Poškodený 2, dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise RENOMAX s.r.o., t.j. u žalobcu a náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 2.114,75 eur. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20170177. Žalobcovi bolo Oznámením o poistnom plnení z 5.12.2017 oznámené, že dňa 4.12.2017 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9564480362 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Nadobúdacie doklady priznané. Počet normohodín a cena (16,67 eur bez DPH) priznané podľa Kalkulácie Slovexperta.“ Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9564480362 predstavovala sumu vo výške 2 114,75 eur. Suma priznaná a uhradená žalovaným, však bola iba do výšky 1.500,13 eur. Celková nepriznaná suma je vo výške 614,62 eur. Neuznaná suma vo výške 614,62 eur, bola vlastníkom motorového vozidla (poškodeným 2), postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 9.12.2017 (nárok 2);
- Poistná udalosť č. 9526172860, ku ktorej došlo 28.5.2017 spôsobením škody na motorovom vozidle Škoda Fabia Combi, EČV: S rok výroby: 2011, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: A. G., bydlisko: Q. XXX/X, S. (ďalej aj ako „poškodený č. 3“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktorého vlastník (Q. W.), mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t. j. v poisťovni KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému ohlásená dňa 5.6.2017 a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 9526172860. Poškodený 3 si dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise RENOMAX s.r.o., t.j. u žalobcu a náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 754,61 eur. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20170132. Oznámením o poistnom plnení z 26.9.2017 bolo poškodenému 3 oznámené, že dňa 25.9.2017 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9526172860 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Priznané primerané náklady na opravu podľa výpočtu Slovexperty, znížená normohodina na 16,67 eur bez DPH.“ Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9526172860 predstavovala sumu vo výške 754,61 eur. Suma priznaná a uhradená žalovaným, však bola iba do výšky 694,66 eur. Celková nepriznaná suma je vo výške 59,95 eur. Neuznaná suma vo výške 59,95 eur, bola vlastníkom motorového vozidla (poškodeným 3) postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 5.12.2017 (nárok 3);
- Poistná udalosť č. 9850714190, ku ktorej došlo 7.9.2017 spôsobením škody na motorovom vozidle Peugeot 206, EČV: S rok výroby: 2005, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: B. Y. - J., miesto podnikania: A. 6, S. (ďalej ako „poškodený č. 4“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktorého vlastník (V. s.r.o.), mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t. j. v poisťovni KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému ohlásená dňa 8.9.2017 a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 9850714190. Poškodená č. 4 dala svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise RENOMAX s.r.o., t.j. u žalobcu a náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 778,54 eur bez DPH/934,25 € s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20170178. Oznámením o poistnom plnení zo 4.1.2018 bolo poškodennej č. 4 oznámené, že dňa 3.1.2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9850714190 a bol jej predložený výpočet výšky plnenia. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Poškodenie motorového vozidla pri dopravnej nehode. Poistné plnenie priznané podľa kalkulácie Audatex - mechanické, lakovacie práce a lakovací materiál priznané podľa

kalkulácie (neprimerane účtované). Normohodina priznaná maximálne 20,00 eur s DPH (neprimerane účtované).“ Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9850714190 predstavovala sumu vo výške 778,54 eur bez DPH/ 934,25 eur s DPH. Suma priznaná a uhradená žalovaným, však bola iba do výšky 735,16 eur. Celková nepriznaná suma je vo výške 43,38 eur. Neuznaná suma vo výške 43,38 eur, bola vlastníkom motorového vozidla (poškodenou 4) postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.1.2018 (nárok 4):

- Poistná udalosť č. 9563930827, ku ktorej došlo 7.2.2017 spôsobením škody na motorovom vozidle Škoda Fabia Combi, EČV: S rok výroby: 2010, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo A. G., Q. 6, S. (ďalej aj ako „poistený“). Predmetná škodová udalosť bola žalovanému, t. j. poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, riadne ohlásená. Žalovaný uvedenú škodovú udalosť zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 9563930827. Poistený dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise RENOMAX s.r.o., t.j. u žalobcu a náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 2.885,63 eur. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20170086. Oznámením o poistnom plnení z 23.6.2017 bolo poistenému oznámené, že dňa 22.6.2017 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9563930827 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Faktúra porovnaná kalkulačným programom AUDATEX s priznanou normohodinou práce 20,00 eur na základe obhliadky MV po oprave.“ Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9563930827 predstavovala sumu vo výške 2.885,63 eur. Suma priznaná a uhradená žalovaným, však bola iba do výšky 2.419,07 eur. Celková nepriznaná suma, ktorú si poistený, resp. žalobca uplatňuje, je vo výške 98,40 eur. Neuznaná suma vo výške 98,40 eur, bola vlastníkom motorového vozidla (poisteným), postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.9.2017 (nárok 5). Čo sa týka nároku 1 až 4 žalobca uviedol, že žalovaný v oznámeniach o poistnom plnení, resp. vo výpočtoch poistného plnenia, uviedol skutočnosti, ktoré nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom bolo účelovo sa vyhnúť vyplateniu celých poistných plnení, na ktoré majú poškodení, resp. žalobca nárok. Odkázal pritom na ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o PZP“), na ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP, ust. § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009. Poškodení z dopravnej nehody, resp. žalobca, na ktorého boli pohľadávky postúpené, majú priamy zákonný nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiadal iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a faktúrové opravy. Servis, t.j. žalobca, pri oprave poškodených motorových vozidiel postupoval tak, aby motorové vozidlá boli z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred škodovými udalosťami. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodových udalostí, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlá spĺňali rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovými resp. poistnými udalosťami. Náklady na prácu a lakovanie, sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie žalobca poukázal na cenníky lakovacích a mechanických prác v regióne. Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle Škoda Octavia normohodinu vo výške 24,00 eur (bez DPH) za mechanické práce a lakovacie práce, pri motorovom vozidle AUDI A3 normohodinu vo výške 30,00 eur (bez DPH) za mechanické práce a lakovacie práce, pri motorovom vozidle Škoda Fabia Combi 24,00 eur (bez DPH) za mechanické a lakovacie práce, pri motorovom vozidle Peugeot 206 sumu 25,00 eur (bez DPH) za mechanické a lakovacie práce, čo je v porovnaní s ostatnými autoservisami porovnateľná resp. výhodnejšia a nižšia cena, preto považuje za nedôvodné, že nebola uznaná cena práce v plnej výške. Podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybnovaniu kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorových vozidiel. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov, ktoré musel žalobca, resp. poškodený vynaložiť v súvislosti s poškodením predmetných motorových vozidiel. Tieto náklady tvoria náklady na opravu poškodených motorových vozidiel.

Čo sa týka nároku 5 k tomu žalobca taktiež uviedol, že skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení, resp. vo výpočtoch poistného plnenia, uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má poistený, t.j. žalobca nárok. Žalobca odkázal na ust. § 797 ods. 2 OZ. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiadal iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Servis pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo Škoda Fabia Combi bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovými udalosťami. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovými resp. poistnými udalosťami. Žalobca odkázal na článok IX bod 1 a 2 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie EUOKASKO. Náklady na prácu a lakovanie, sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie žalobca poukázal na cenníky lakovacích a mechanických prác v regióne pre daný typ motorového vozidla. Žalobca si účtoval za normohodinu 20,00 eur (bez DPH), čo je v porovnaní s ostatnými autoservismi porovnateľná alebo výhodnejšia a nižšia cena, preto nepovažuje za dôvodné, že nebola uznaná cena práce v plnej výške. Podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybnovaniu kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.02.2018 vydal vo veci platobný rozkaz sp.zn. 16Up/123/2018, proti ktorému podal v stanovenej lehote žalovaný odpor. Vo vzťahu k nárokom č 1-4 vzniesol námietku aktívnej legitímácie žalobcu a zdôraznil, že predmetom tohto konania je náhrada škody, ktorá vznikla pôvodným poškodeným, a ktorú žalobca žiada nahradiť od žalovaného na základe lex specialis, ktorým je zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“). Predmetom tohto konania teda nie je vyplatenie poistného plnenia, prípadne inej zmluvnej pohľadávky. Má za to, že zo samotnej žaloby vyplýva, že poškodení z uvedených škodných udalostí neuhradili za opravu svojich motorových vozidiel žiadne finančné prostriedky, ale na žalobcu postúpili rozdiel medzi ním fakturovanou sumou a sumou, ktorú žalobcovi plnil žalovaný. Absenciou skutočnej úhrady týchto nákladov nemohlo dôjsť zo strany poškodených k zníženiu ich majetku a teda k vzniku skutočnej škody na ich strane nedošlo, resp. táto bola plne reparovaná opravou ich motorových vozidiel. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/986/2001 zo dňa 20.2.2003. Nakoľko žalobca nepreukázal samotný vznik škody na strane poškodených č. 1, 2, 3 a 4 vo forme zníženia ich majetku, nepreukázal ani vznik skutočnej pohľadávky týchto poškodených voči žalovanému. Keďže v čase podania žaloby nebol preukázaný vznik škody na strane poškodeného 1, 2, 3 a 4, nemohli byť platné ani Zmluvy o postúpení pohľadávky z 15.10.2017, 09.12.2017, 05.12.2017 a 26.01.2018, od ktorých žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby.. Vzhľadom na to, že v čase podania žaloby nebol preukázaný vznik skutočnej škody, žalovaný nemôže byť v omeškaní s plnením jej náhrady. Ďalej žalovaný v odpore poukázal na skutočnosť, že v prípade vykonania opravy vozidla v nezmluvnom autoservise preveruje výsledky nákupu, kvality a hodnoty náhradných dielov použitých pri oprave vozidla na základe predložených dokladov a rovnako preveruje dodržanie technológie opravy vozidla opravcom, na základe čoho je poskytnuté poistné plnenie. Na vysvetlenie presného postupu pri likvidácii poistných udalostí, ako aj pri samotnom priznávaní výšky poskytnutého poistného plnenia, bol žalovaný v prípade potreby pripravený navrhnuť ako svedka príslušného likvidátora danej poistnej udalosti.

Čo sa týka nároku 5, žalovaný uviedol, že taktiež postupoval plne v súlade so Zmluvnými dojednaniami pre havarijné poistenie EUOKASKO, konkrétne čl. IX. bod 2. písm. a). Žalobcom vypracovaná kalkulácia č.: 9563 930 827 predstavujúca prepočet nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla bola vypracovaná za účelom objektivizácie výšky realizovanej opravy poškodeného motorového vozidla vychádzajúc z predpokladu, že by boli použité nové náhradné diely a technológia opravy stanovená výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla. Žalovaný v prípade vykonania opravy vozidla v nezmluvnom autoservise žalovaného preveruje výsledky nákupu, kvality a hodnoty náhradných dielov použitých pri oprave vozidla na základe predložených dokladov a rovnako preveruje

dodržanie technológie opravy vozidla opravcom, na základe čoho je poskytnuté poistné plnenie. S poukazom na vyššie zmienený článok IX. bod 2. písm. a) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie EUOKASKO žalovaný žalobcom predloženú faktúru za opravu motorového vozidla porovnal s kalkulačným programom nákladov na opravu systému AUDATEX, ktorý pri výpočte časových noriem na prácu a celkových nákladov na opravu vychádzal z technológie opravy stanovenej výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla. Zdôraznil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k dobrovoľnému uzavretiu zmluvného vzťahu, predmetom ktorého je havarijné poistenie. Právny predchodca žalobcu bol v zmysle čl. IX. bod 4 ZD uzrozumený tiež s tým (a s predmetným znením prejavili uzavretím zmluvy súhlas), že poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať, pričom ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni. Poškodený č. 5 si dal opraviť svoje motorové vozidlo v nezmluvnom autoservise žalovaného, z tohto dôvodu žalovaný preskúmal faktúru č. 20170186 vystavenú žalobcom a vypracoval kontrolnú kalkuláciu.

Vo vzťahu k všetkým nárokom žalobcu uviedol, že pre všetky neautorizované, nezmluvné opravovne, ktoré vykonávajú opravu vozidla, na ktoré nemajú autorizáciu sa používa sadzba za jednu normohodinu vo výške 20,00 eur/Nh s DPH, pričom táto hodnota predstavuje maximálnu hodnotu normohodiny pre daný typ opravovne. Žalobca si uplatnil sadzbu za normohodinu nad rámec žalovaným priznanej výšky. Poukázal na navýšenie ceny normohodín, ako aj navýšenie faktúry v prípade použitých náhradných dielov a lakovania, ktoré si účtoval žalobca a zdôraznil, že sa jedná o neautorizovaný autoservis. Pokiaľ žalobca poukázal na cenníky lakovacích a mechanických prác iných opravovní v regióne, tieto opravovne sú autorizované opravovne a na rozdiel od žalobcu majú autorizáciu na opravu vozidiel Kia, Volkswagen, Škoda a Audi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že v prípade predmetných poistných udalostí postupoval správne, ak priznal žalobcovi poistné plnenie na základe vypracovanej kalkulácie, ktorá zohľadňuje náklady na skutočne vykonanú prácu vychádzajúcu z predpokladu, že by boli použité nové náhradné diely a technológia opravy stanovená výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla.

Uvedené kalkulácie opravy vypracované za účelom objektivizácie výšky realizovanej opravy poškodeného č. 1, 2, 3 a 4 motorového vozidla vychádza z predpokladu, že by boli použité nové náhradné diely a technológia opravy stanovená výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla.

4. V súlade s ust. § 19 písm. b) CSP a § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní Okresný súd Banská Bystrica vec postúpil Okresnému súdu Košice II, ako vecne a miestne príslušnému.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie (ústnymi a písomnými vyjadreniami strán sporu a to - vyjadrením žalobcu k odporu z 30.4.2018, vyjadrením žalovaného z 31.5.2018; faktúrami č. 2017152, č. 20170177, č. 20170132, č. 20170178 a č. 20170086; Oznámením o poistnom plnení zo dňa 11.10.2017, 5.12.2017, 26.9.2017, 4.1.2018 a 23.6.2017; Zmluvou o postúpení pohľadávky z 15.10.2017, 9.12.2017, 5.12.2017, 26.1.2018 a 20.9.2017; Cenníkmi iných autoservisov v regióne; Kategorizáciou vozidiel; Zmluvným dojednaním pre havarijné poistenie EUOKASKO; Odborným vyjadrením znalca Ing. B. S. č. XX/XXXX z 9.10.2017; Čestným vyhlásením žalobcu o výške ceny práce v čase vykonávania opráv jednotlivých vozidiel zo dňa 5.12.2018; Kalkuláciou opravy č. 9564749384, č. 9564480362, č. 9526172860, č. 9850714190, č. 9563930827; Rámcovou zmluvou o spolupráce v oblasti opráv motorových a prípojných vozidiel so spoločnosťou KAR-LAK J&P, spol. s r.o. zo dňa 30.6.2014; Rámcovou zmluvou o spolupráce v oblasti opráv motorových a prípojných vozidiel so spoločnosťou PR CAR SERVICE s.r.o. zo dňa 21.8.2014; Rámcovou zmluvou o spolupráce v oblasti opráv motorových a prípojných vozidiel so spoločnosťou X. S. - U. X. zo dňa 6.12.2013; Rámcovou zmluvou o spolupráce v oblasti opráv motorových a prípojných vozidiel so spoločnosťou B. W. - U. V., ktorá nie je podpísaná všetkými zmluvnými stranami; tlačovou správou TOPTEST z 19.7.2011; likvidačným spisom k poistnej udalosti č. 956390827, 9850714190, 9526172860, 9564480362, 9564749384) a mal za preukázané, že medzi stranami sporu je nesporná skutočnosť, že dňa 24.8.2017 došlo ku škodovej udalosti č. 9564749384, na základe ktorej žalobca za vykonanú opravu poškodeného motorového vozidla vystavil žalovanému faktúru na sumu 326,40 eur, pričom žalovaný po šetrení poistnej udalosti priznal poškodenému 1 sumu 296,80 eur a nepriznaná ostala suma 29,60 eur; že dňa 19.6.2017 došlo ku škodovej udalosti č. 9564480362, na základe ktorej žalobca za vykonanú opravu poškodeného motorového vozidla vystavil žalovanému faktúru na sumu 2.114,75 eur, pričom žalovaný po šetrení poistnej udalosti priznal poškodenému 2 sumu 1.500,13 eur a nepriznaná ostala suma 614,62 eur; že dňa 28.5.2017 došlo ku škodovej udalosti č. 9526172860, na základe ktorej žalobca za vykonanú opravu

poškodeného motorového vozidla vystavil žalovanému faktúru na sumu 754,61 eur, pričom žalovaný po šetrení poistnej udalosti priznal poškodenému 3 sumu 694,66 eur a nepriznaná ostala suma 59,95 eur; že dňa 7.9.2017 došlo ku škodovej udalosti č. 9850714190, na základe ktorej žalobca za vykonanú opravu poškodeného motorového vozidla vystavil žalovanému faktúru na sumu 778,54 eur bez DPH/ 934,25 eur s DPH, pričom žalovaný po šetrení poistnej udalosti priznal poškodenému 4 sumu 735,16 eur a nepriznaná ostala suma 43,38 eur; že dňa 7.2.2017 došlo ku škodovej udalosti č. 9563930827, na základe ktorej žalobca za vykonanú opravu poškodeného motorového vozidla vystavil žalovanému faktúru na sumu 2.885,63 eur, pričom žalovaný po šetrení poistnej udalosti priznal poistenému (teda poškodenému 5) sumu 2.419,07 eur a nepriznaná ostala suma 98,40 eur.

Taktiež nebolo medzi stranami sporné, že neuznané sumy poškodení 1/ až 5/ Zmluvou o postúpení pohľadávky z 15.10.2017, 9.12.2017, 5.12.2017, 26.1.2018 a 20.9.2017 postúpili na žalobcu.

Z jednotlivých likvidačných spisov (zo Zápisov o obhliadke poškodeného motorového vozidla) súd zistil, že zoznam zmluvných opravovní bol predložený všetkým poškodeným (právnym predchodcom žalobcu) pri ohliadke vozidla.

Z cenníkov tzv. autorizovaných servisov v regióne (predložených žalobcom) - Auto Gábiel, s.r.o. Košice, Porsche Inter auto Slovakia, spol. s r.o., Moris Slovakia s.r.o., Autoopravy KAR-LAK, Košice -Barca, mal súd preukázané ceny normohodín pre motorové vozidlo Škoda Octavia - mechanické práce od 30,00 eur bez DPH po 34,50 eur bez DPH, klampiarske a lakovacie práce od 33,00 eur bez DPH po 42,83 eur bez DPH; motorové vozidlo AUDI A3 - mechanické práce od 35,00 eur bez DPH po 40,00 eur bez DPH, klampiarske a lakovacie práce od 35,00 eur bez DPH po 49,00 eur bez DPH; motorové vozidlo Škoda Fabia Combi - mechanické práce od 25,00 eur bez DPH po 30,5 eur bez DPH a klampiarske a lakovacie práce od 28,00 eur bez DPH po 38,90 eur bez DPH; motorové vozidlo Peugeot 206 - mechanické práce od 25,00 eur bez DPH po 34,50 eur bez DPH a klampiarske a lakovacie práce od 25,00 eur bez DPH po 38,3 eur bez DPH.

Z cenníkov tzv. zmluvných autoservisov (predložených žalovaným) - KAR-LAK J&P spol. s r.o., PR CAR SERVICE s.r.o., Ján Kalinič - AUTOSERVIS Ján, Vladimír Slováček - Autoslužby PLN, mal súd preukázané ceny normohodín za mechanické práce od 16,60 eur bez DPH po 21,50 eur bez DPH, karosárske práce od 16,60 eur bez DPH po 21,50 eur bez DPH, lakovacie práce od 16,60 eur bez DPH po 21,50 eur bez DPH a elektrikárske práce od 18,50 eur bez DPH.

6. Citujúc čl. IX bod 1, bod 2 písm.a/ a c/, bod 4 Zmluvných dojednaní ako aj ust. § 427 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3, § 788 ods. 1 a 3, § 789 ods. 2, § 790 písm.a/, § 791 ods. 1, § 797 ods. 1, 2 a 3, § 798, § 799 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm.b/, § 4 ods. 4, § 11 ods. 6, § 15 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len zákon o PZP), § 524 ods. 1 a 2, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, 4 písm. a/ a 5, § 39 Občianskeho zákonníka, čl. 8 CSP, § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 CSP súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania je 5 samostatných nárokov na náhradu škody na poškodenom motorovom vozidle, s tým, že v prípade nároku 1 až 4 nárok voči žalovanému vznikol z dôvodu vzniku škodovej udalosti pri dopravnej nehode, pri ktorej poistenec žalovaného (na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) spôsobil škodu na vozidle poškodeného. Nárok č. 5 vznikol z dôvodu vzniku škodovej udalosti pri dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktoré patrilo poistenému z havarijného poistenia. Žalovaný krátil poistné plnenie na základe poistných zmlúv vo všetkých piatich prípadoch spolu vo výške 845,95 eur. Poškodení pohľadávky na nevyplatenú časť poistného plnenia postúpili zmluvami o postúpení pohľadávok na žalobcu.

7. Z vyššie uvedených skutočností súd vyvodil, že medzi sporovými stranami bola sporná aktívna legitímácia žalobcu pri nárokoch č. 1-4 a skutočnosť, či žalovaný uskutočnil krátenie poistného plnenia v súlade so zákonom. Mal za to, že ku škode na motorovom vozidle poškodených došlo už samotnou škodovou udalosťou a pre konanie je nepodstatné, či poškodení žalobcovi uhradili faktúru za opravu vozidla, pretože škoda nevznikla opravou motorového vozidla. Škoda vznikla bez ohľadu na to, ako a kde si poškodení dali, resp. nedali svoje poškodené motorové vozidlá opraviť. V konaní nebolo sporné, že jednotlivé škodové udalosti nastali, že pri nich došlo k poškodeniu motorových vozidiel a že uvedená škoda je v príčinnej súvislosti s poistenými škodovými udalosťami. Poškodení z dopravnej nehody, ktorú nezavinili, majú priamy zákonný nárok založený ust. § 15 zákona o PZP voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Tento svoj priamy zákonný nárok sú oprávnení postúpiť, čo aj v tomto prípade urobili, a preto jednotlivými zmluvami o postúpení pohľadávok je založená aktívna legitímácia žalobcu.

8. Pokiaľ ide o výber autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava jednotlivých motorových vozidiel, súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že poškodení nie sú so žalovaným v žiadnom zmluvnom vzťahu, predloženie zoznamu zmluvných autoservisov môže mať pre nich výlučne odporúčací charakter. Nie sú za žiadnych okolností viazaní odporúčaním žalovaného a právo slobodnej voľby autoservisu, ktorému zveria opravu svojho motorového vozidla, im nemožno nijak obmedziť. Krátenie odmeny za vykonané práce v rozsahu uvedeným žalovaným z dôvodu, že ich nevykonal autorizovaný alebo zmluvný servis, nemá žiadnu oporu v zákone ani inom pramene práva.

9. Za podstatnú však súd považoval skutočnosť, že ani v jednom z prípadov nebolo zistené a ani namietané nekvalitné vykonanie opravy. V konaní boli predložené rôzne cenníky servisov v regióne, ktoré boli sporovými stranami spochybňované, nakoľko žalobca predložil cenníky autorizovaných, a preto drahších autoservisov a žalovaný predložil v konaní cenníky zmluvných a teda lacnejších autoservisov. Z vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané, že hodnota vyúčtovaných prác nebola vyúčtovaná v bežných cenách v danom regióne. Ak žalovaný nesúhlasil s výškou odplaty za opravu, mal možnosť navrhnúť vykonanie príslušného znaleckého dokazovania, resp. zabezpečiť si vlastný súkromný znalecký posudok, čo však neurobil. Rovnako nepreukázané (čl. 8 CSP) je tvrdenie žalovaného, že v tomto konaní si žalobca uplatňuje cenu normohodiny inú ako si účtuje voči iným subjektom. Kalkulácia podľa programu Audatex nie je relevantným dôkazom o výške nákladov na opravu, podstatné pre výšku škody sú vždy skutočné materiálové náklady pri vykonaní konkrétnej opravy.

10. K uplatnenému nároku 5 (z havarijného poistenia) súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v konaní opakovane poukazoval na ust. čl. IX bod 4 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie EUOKASKO, v zmysle ktorého si poisťovňa vyhradzuje právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať, pričom ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni. Z likvidačného spisu k poistnej udalosti č. 956390827 vyplýva, že zoznam zmluvných servisov bol poškodenému č. 5 odovzdaný pri ohliadke vozidla. V rozhodnutiach súdov SR (napr. Krajský súd Košice sp. zn. 2Cob/136/2017, Okresný súd Čadca sp.zn. 7C/156/2013, Okresný súd Košice I sp. zn. 31 Cb/10/2017...) je ustanovenie všeobecných zmluvných podmienok poisťovní, ktoré prikazuje poistenému opraviť auto v určenom servise, navyše ak tento servis alebo zoznam možných servisov nie je poistenému predložený v čase uzatvárania zmluvy, opakovane označovaný za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorému odníma nemá právo slobodnej voľby autoservisu. Poškodený č. 5 bol pri uzatváraní poistnej zmluvy o havarijnom poistení v postavení spotrebiteľa, a preto takéto zmluvné dojednanie súd považoval v súlade s ust. § 53 ods. 4 písm. a) a ust. § 53 ods. 5 OZ za neplatné. Poukazujúc na ust. § 799 ods. 3 OZ mal súd za to, že zo strany poisteného (teda poškodeného 5) nedošlo k vedomému porušeniu žiadnej povinnosti, ktorá by mala vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov, a preto žalovaný nemal zákonný dôvod na zníženie vyplateného poistného plnenia.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

12. Nakoľko mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný nekrátil poistné plnenie zákonne, s jeho vyplatením oprávnenej osobe sa dostal do omeškania (§ 11 ods. 7,8 zákona o PZP), priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške podľa ust. § 517 OZ a ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., počnúc prvým dňom omeškania, t.j. 16-tym dňom po skončení prešetrovania jednotlivých škodových udalostí.

13. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP a keďže žalobca bol úspešný v plnom rozsahu priznal mu súd voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o samotnej výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, vo veci sám rozhodol a žalobu žalobcu voči

žalovanému v celom rozsahu zamietol, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov provinštančného aj odvolacieho konania. Uviedol, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní a odôvodnení svojho rozhodnutia mal povinnosť sa riadne vysporiadať s dôkazmi predloženými žalovaným, ako aj návrhmi na vykonanie dôkazov zo strany žalovaného. Uvedené však súd nespĺnil, a preto rozhodnutie nespĺňa ani kvalitatívne požiadavky rozhodnutia vymedzené v CSP. Odvolací dôvod založil na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP.

15. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie práva proti žalovanému a posúdil ako platné postúpenie pohľadávky medzi poškodenými 1 až 4 t.j. W. V., Y. P., A. G. a B. Y. - J. a žalobcom na základe Zmlúv o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2017, 9.12.2017, 5.12.2017 a 9.12.2017. Poukazujúc na bod. 54. odôvodnenia napadnutého rozsudku zdôraznil, že v predmetnom konaní pred súdom namietal neplatnosť postúpenia pohľadávky z hľadiska podstaty predmetu postúpenej pohľadávky. Poukázal na to, že žalobca nepredložil žalovanému, ako ani konajúcemu súdu, doklad o úhrade jednotlivých faktúr, ktorým by preukazoval skutočné vynaloženie finančných prostriedkov zo strany poškodenej. Absenciou skutočnej úhrady týchto nákladov nemohlo dôjsť zo strany poškodených k zníženiu ich majetku (v týchto výškach) a teda nemohlo tu dôjsť ani k vzniku škôd na ich strane vo výškach ako to tvrdí žalobca. Žalobca sa v tomto súdnom konaní domáha od žalovaného uhradenia súm v zmysle jednotlivých faktúr za opravy jednotlivých motorových vozidiel. Žalovaný trvá na tom, že postupoval správne, ak žalobcovi poskytol poistné plnenia, ktoré predstavujú primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla v rozsahu zodpovedajúcom skutočnej škode vzniknutej na motorových vozidlách poškodených. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky NS ČR zo dňa 20.8.2002 sp.zn. 25Cdo/1331/2001 a sp.zn. 25Cdo/986/2001 z 20.2.2003 a zdôraznil, že z judikatúry súdov taktiež vyplýva, že rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov (vyjadrenú v peniazoch) nevyhnutnú na obnovenie pôvodného majetkového stavu. Nakoľko žalobca nepreukázal samotný vznik škody na strane poškodených vo forme zníženia ich majetku v celkovej sume vo výške 747,55 eur, nepreukázal ani vznik skutočnej pohľadávky poškodených voči žalovanému (rozdiely medzi sumou uvedenou vo faktúre za opravu jednotlivých motorových vozidiel vystavenej zo strany žalobcu a sumou jednotlivých poistných plnení vyplatených zo strany žalovaného). Keďže v čase podania žaloby nebol preukázaný vznik škody na strane poškodených, nemohli byť platné ani jednotlivé zmluvy o postúpení pohľadávok na ktoré v žalobe odkazuje žalobca, a od ktorých odvodzuje svoju aktívnu legitimáciu na podanie predmetnej žaloby a teda tu nie je založená ani aktívna legitimácia žalobcu na podanie tejto žaloby. Vzhľadom na to, že v čase podania žaloby tu nebol preukázaný vznik škody v sume 747,55 eur, tak žalovaný nemôže byť v omeškaní s plnením jej náhrady. Vzhľadom na argumentáciu súdu prvej inštancie uvedenú v bode 54. odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie sa nezaoberal námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, tak ako túto námietku vzniesol žalovaný, neskúmal podstatu resp. základ postúpenej pohľadávky, ale iba skonštatoval, že žalobca má priamy zákonný nárok voči žalovanému, ktorý je oprávnený postúpiť. Preto je podľa žalovaného záver súdu prvej inštancie o platnosti postúpenia pohľadávky, ktorá bola predmetom konania pred súdom prvej inštancie nesprávny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko súd prvej inštancie platnosť postúpenia pohľadávky skúmal iba z hľadiska, či zmluva bola riadne špecifikovaná. Zo strany žalovaného však, ako už bolo vyššie uvedené, tieto formálne nedostatky namietané neboli, ale neplatnosť postúpenia pohľadávky bola namietaná z dôvodu samotnej podstaty a právneho základu takéhoto postúpenia pohľadávky. Navyše formalistickým vysporiadaním sa súdu prvej inštancie s námietkou žalovaného, týkajúcej sa postúpenia pohľadávky, bolo taktiež porušené právo žalovaného na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

16. Pokiaľ ide o výšky škôd, ktoré mali vzniknúť poškodenej v dôsledku jednotlivých škodových udalostí, tieto boli podľa názoru súdu prvej inštancie preukázané na základe jednotlivých faktúr, ktoré za opravu predmetných motorových vozidiel vystavil žalobca v celkovej sume 845,95 eur. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie však nevyplýva, že uvedené faktúry boli zo strany poškodených uhradené a teda poškodeným vznikla škoda v celkovej sume vo výške 845,95 eur resp. škoda predstavujúca rozdiel medzi sumou uvedenou v jednotlivých faktúrach za opravu jednotlivých motorových vozidiel vystavených zo strany žalobcu a sumou jednotlivých poistných plnení vyplatených zo strany žalovaného na účet žalobcu. Súd prvej inštancie správne poukázal na ustanovenie § 442 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého sa uhrádza skutočná škoda a to, čo sa poškodenému ušlo. Avšak, ak poškodení neuhradili rozdiel medzi vyfakturovanou sumou zo strany žalobcu a sumou poistného plnenia, ktoré na

účet žalobcu poukázal žalovaný, v majetkových sférach poškodených, tak nemohla vzniknúť škoda v celkovej sume vo výške 845,95 eur. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 16C/193/2014 z 8.9.2016, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/5/2017 z 25.10.2017 potvrdený a uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/467/2013 zo 17.2.2016.

17. Zdôraznil, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom síce vykonal dokazovanie - uložením povinnosti žalobcovi predložiť do konania svoj cenník opráv z obdobia, kedy vykonal opravu predmetných poškodených motorových vozidiel. Žalovaný navrhoval vykonanie uvedeného dôkazu písomnými podaniami, a to z dôvodu, že žalobca vyvodzoval adekvátnosť ceny práce seba, ako neautorizovaného servisu, poukazovaním na cenu práce iných autoservisov, pričom tieto cenníky, na ktoré poukazoval žalobca boli cenníky autorizovaných opravovní, ktoré na rozdiel od žalobcu majú od výrobcu poskytnutú autorizáciu na opravu vozidiel opravy, ktorých vykonávajú. Žalobca nie je oficiálnym autorizovaným servisom predmetných poškodených vozidiel, a preto aj cenu jeho práce a práce oficiálneho autorizovaného servisu nie je možné porovnávať. Žalovaný jasne uviedol dôvody, pre ktoré žiadal uloženie povinnosti žalobcovi na predloženie cenníkov opráv z obdobia vykonania opráv predmetných poškodených motorových vozidiel, a to taktiež z dôvodu, že žalobca bez akéhokoľvek relevantného dôvodu, sám odmietal tieto cenníky do konania predložiť. Žalobca bol predsa autoservisom, ktorý sám vykonal opravy predmetných poškodených motorových vozidiel, a ako podnikateľ pôsobiaci v oblasti služieb - opráv motorových vozidiel, musel mať vo svojej prevádzke vystavený vlastný cenník služieb. Takúto povinnosť ukladá žalobcovi zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (§ 14) a aj zákon č. 18/1996 Z.z. o cenách (§ 15 ods. 1, § 13 ods. 1). Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. 332/2009 z 26.1.2010 a má za to, že predmetný cenník opráv žalobcu nepochybne predstavuje skutočnosť podstatnú pre kompletne a zrejme ustálenie skutkového základu sporu. Žalobca pritom neprekázal žiadnym dôkazom, že takto vysokú cenu práce uplatňuje generálne pri oprave všetkých motorových vozidiel (nielen tých, ktoré sú predmetom poisťných udalostí). Aj keď súd prvej inštancie žiadosti žalovaného o uloženie povinnosti žalobcovi predložiť cenník opráv vyhovel, no žalobca cenník opráv nepredložil. Predložil len čestné vyhlásenie o cenách. Podľa žalovaného však čestné vyhlásenie nie je upravené v predpise civilného práva. Všeobecná povaha čestného vyhlásenia je upravená v správnom konaní. V občianskom súdnom konaní je však pripustenie čestného vyhlásenia namiesto dôkazu vylúčené. Podľa § 39 Správneho poriadku je čestné vyhlásenie špecifický inštitút správneho poriadku, ktorý sa používa v prípadoch, keď určité skutočnosti slúžiacie ako podklad pre rozhodnutie, nemožno predložiť buď vôbec alebo len s neprimeranými ťažkosťami, prípadne z dôvodu pružnosti a hospodárnosti správneho konania. Čestné vyhlásenie je jedným z podkladov pre rozhodnutie správneho orgánu. Nie je možné ho z hľadiska zamieňať s dôkazom, pretože nie je výsledkom dokazovania, prostredníctvom neho sa určitá skutočnosť, existencia a poznanie, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie vo veci samej, nezisťujú, ale iba osvedčujú. Súd prvej inštancie sa však s nespĺnením tejto povinnosti, aby žalobca predložil vlastné cenníky opráv, dostatočným spôsobom v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal, a preto nevykonanie resp. nespĺnenie uloženej povinnosti žalobcom považuje žalovaný zo strany súdu prvej inštancie za arbitrárne. Teda uvedeným postupom súdu prvej inštancie, bolo žalovanému znemožnené uskutočnenie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Čo sa týka názoru súdu, že náklady na prácu účtované žalobcom neprevyšujú obvyklú cenu práce v danom regióne, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „... z vykonaného dokazovania nemá súd za preukázané. Súd prvej inštancie posúdil dôkazy predložené zo strany žalovaného v podobe rámcových zmlúv medzi žalovaným a servismi a v nich obsiahnuté ceny práce ako neobjektívne, podľa žalovaného súd jednostranne prihliadol iba na dôkazy predložené zo strany žalobcu, a preto žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 12.6.2008, sp.zn. I. ÚS 114/2008, z ktorého vyplýva, že bolo povinnosťou konajúceho súdu, aby sa v okolnostiach danej veci vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia s dôkazmi produkovanými nielen žalobcom, ale tieto mal konfrontovať s dôkazmi navrhnutými a predloženými žalovaným. Na podporu tohto tvrdenia citoval aj nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 33/2012 z 3.10.2012 a dal do pozornosti odvolaciemu súdu skutočnosť, že rovnako to uviedol aj Ústavný súd ČR v náleze sp.zn. I. ÚS 2232/07 z 2.6.2010.

19. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, čo zakladá inú vadu konania ako odvolací dôvod, keď súd prvej inštancie

iba stroho, bez bližšieho vysvetlenia konštatoval, že žalovaným predložené rámcové zmluvy, ktorými žalovaný preukazoval neadekvátnosť ceny práce v danom regióne pre daný typ autoservisu, podľa názoru súdu prvej inštancie predstavujú neobjektívnu cenu práce. Rovnako súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal, tým, že žalobca nesplnil súdom uloženú povinnosť, aby predložil vlastný cenník opráv z rozhodného obdobia. V súvislosti s povinnosťou súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie sa Ústavný súd SR nespočetne veľakrát vyjadroval (napr. v náleze III. ÚS 119/03, I. ÚS 226/03, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, III. ÚS 36/2010, I. ÚS 114/08) pričom žalovaný predovšetkým poukázal na to, že: „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. Taktiež citoval nález ÚS sp.zn. I. ÚS 290/2015 zo 7.10.2015.

20. V súvislosti s povinnosťou súdu vysporiadať sa s jednotlivými návrhmi na vykonanie dôkazov v odôvodnení rozhodnutia žalovaný citoval aj nález ÚS SR sp.zn. III. ÚS 36/2010 zo 4.5.2010 a uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/77/2010 z 19.5.2011.

21. Žalobca vo vyjadrení v prvom rade poukázal na skutočnosť, že odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Košice II z 13.2.2019, sp.zn. 31Cb/101/2018 nebolo podané včas, t.j. v zákonnej 15 dňovej lehote odo dňa jeho doručenia, a na príslušnom súde, keďže žalovaný doručil odvolanie nepríslušnému súdu - Okresnému súdu Košice I a až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty na podanie odvolania. Citujúc ust. § 362 CSP a poukazujúc na poučenie uvedené v napadnutom rozhodnutí, má žalobca za to, že žalovaný doručil odvolanie nesprávne súdu prvej inštancie a navyše nebolo podané včas. Z elektronického súdneho spisu je zrejmé, že rozsudok žalovaný prevzal 18.2.2019, čiže lehota na podanie odvolania uplynula dňa 5.3.2019. Žalovaný doručil odvolanie nepríslušnému súdu dňa 8.3.2019, t.j. po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol ako oneskorene podané.

22. V ďalšej časti vyjadrenia žalobca opísal skutkový stav veci - uviedol, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným predstavuje krátenú časť poisťného plnenia celkom vo výške 845,95 eur, ktoré si uplatnili poškodení 1 až 5; že v priebehu šetrenia predmetných poisťných udalostí žalobca, bez zbytočného odkladu žalovanému oznámil vznik poisťnej udalosti, umožnil vykonať obhliadky poškodeného motorového vozidla, predložil žalovanému faktúru za opravu poškodeného vozidla, teda doložil žalovaným požadované doklady a k žiadnemu porušeniu povinnosti zo strany žalobcu nedošlo. Poškodení č. 1, 2, 3, 4 ako aj poistený, ako právni predchodcovia žalobcu splnili všetky povinnosti vyplývajúce im zo zákona, ako aj zo zmluvy.

23. Citujúc ust. § 442 ods. 1 a § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, má žalobca za to, že žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla a na podporu svojich tvrdení poukázal na ustálenú judikatúru - rozhodnutie NS ČR sp.zn. 25Cdo/347/2000, 25Cdo/2575/2000 a 5Cdo/89/2008. Zdôraznil, že nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislú na tom ako poškodený s vecou naloží, teda napr. či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy. Teda konanie a tvrdenie žalovaného je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Poškodený nemôže doplácať na to, resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby náklady neuhradené žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. S daným názorom sa stotožňuje aj ustálená judikatúra - rozsudok NS SR sp.zn. 2Obo/18/2012. Uskutočnenie zníženia nákladov za prácu z dôvodu neuznania výšky normohodiny fakturovanej žalobcom žalovaný doteraz relevantné neodôvodnil, zároveň takéto „krátenie“ nemá ani oporu v zákone, pričom žalobca citoval § 799 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, pretože ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP odkazuje na primerané použitie uvedených ustanovení aj v prípade nárokov uplatnených z PZP. Podľa ust. § 799 ods. 3 OZ, poisťné plnenie možno znížiť iba pri vedomom porušení povinností uvedených v odsekoch 1 a 2, ktoré majú podstatný vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poisťnej udalosti. Z uvedeného je zrejmé, že k naplneniu dôvodov krátenia musia byť obligatórne a kumulatívne splnené

podmienky a či išlo o vedomé porušenie povinnosti a či v dôsledku toho nastali uvedené následky, musí preukázať poisťiteľ t.j. žalovaný. Ak žalovaný kráti poistné plnenie, resp. neprizná plnenie vôbec, jeho konanie musí mať oporu v zákone, nemôže sa jednať o svojvoľu žalovaného, o subjektívny názor, že len jeho kalkulácia je objektívnym dôkazom o výške škody. Z uvedeného je zrejmé, že konaním žalobcu nedošlo a ani nemohlo dôjsť k žiadnemu porušeniu jeho povinností, ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie, a naplneniu skutkovej podstaty ust. § 799 OZ, ktoré by tak odôvodňovalo postup žalovaného t.j. nevyplatenie poistného plnenia. Žalovaný v konaní neposkytol dôkaz na potvrdenie pravdivosti jeho skutkových tvrdení o tom, že náklady na opravu motorových vozidiel boli neprimerané. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 23Cdo/4166/2010 a sp.zn. 32Odo/904/2003.

24. K neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a k úhrade faktúry za opravu vozidla žalobca uvádza, že požiadavka žalovaného, aby žalobca predložil o úhrade faktúry vystavenej žalobcom za opravu motorového vozidla, nemá oporu v zákone, prieči sa princípom spravodlivosti a je vyslovene v rozpore aj s praxou poisťovní. Z uvedeného dôvodu žalobca nebol povinný na preukázanie svojho nároku preukazovať úhradu faktúry č. 20170177, 20170132, 20170178 a 20170152. Z ust. § 797 ods. 2 OZ a § 4 ods. 2 písm.b/ zákona o PZP nevyplýva, že by právo na poistné plnenie vzniklo až vtedy, keď poškodený preukáže poisťovateľovi doklad o úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou/škodovou udalosťou. Pokiaľ by tomu tak bolo, zákonodarca by vyslovene takúto požiadavku precizoval v základnom hmotnoprávnom predpise súkromného práva - Občianskom zákonníku, prípadne v zákone o PZP. Ak by poškodení museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať ich preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného povinného zmluvného poistenia ako aj princíp spravodlivosti. Dané vyplýva nie len z OZ, zákona o PZP ale z celospoločenského záujmu a aj z logického, či systematického výkladu. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/8/2018 z 28.3.2019 v obdobnej skutkovej a právnej veci. Skutočnosť, že v zásade nie je potrebné preukazovať vynaloženie nákladov na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou ako predpoklad priznania plnenia poisťovne vyplýva aj z iných ustanovení OZ (napr. § 810, § 449 ods. 3), zákona o PZP (napr. § 4 ods. 2 písm.c/). Teda podľa žalobcu nárok na náhradu škody, resp. poistné plnenie, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako (t.j. platobné miesto) uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je vznik škodovej udalosti. Faktúra slúži len na určenie výšky nároku na náhradu škody, v ktorej by sa mala premietnuť výška skutočnej škody, ktorá vznikla poškodenému v momente škodovej udalosti. Vzhľadom na to, že sa škoda vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení, potom aj rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov (vyjadrenú v peniazoch) potrebných na obnovenie pôvodného majetkového stavu. Z podstaty poistenia vyplýva, že stačí ak poškodený predloží kalkuláciu opravy a to je už dôkaz o škode a jej vyčíslení, ktorá mu vznikla poistnou udalosťou. Poisťovňa má nahrádzať vzniknutú škodu, nakoľko to je účelom a zmyslom poistenia. V danom prípade však bola priamo predložená faktúra za opravu, ktorá reflektovala všetky vzniknuté poškodenia a potrebu navrátenia poškodeného vozidla/vozidiel do stavu pred poistnými udalosťami, t.j. faktúra ktorá individualizovala a konkretizovala výšku škody. V tejto súvislosti žalobca dal do pozornosti odvolaciemu súdu ustálenú judikatúru - rozsudok NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012, sp.zn. 3Cdo/2007 (R28/2007), rozsudok NS SR sp.zn. 2Obdo/18/2018.

25. Zdôraznil, že v zmysle rozsudkov, na ktoré poukázal žalovaný (rozsudok NS ČR sp.zn. 25Cdo/986/2001 z 20.2.2003 a uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/467/2013 zo 17.2.2016) na strane žalobcu nikdy nedošlo k majetkovému úbytku na jeho strane, pretože dlh voči svojim veriteľom nesplnil, naopak v konaní sp.zn. 31Cb/101/2018 došlo k úbytku v majetkovej sfére poškodenej už samotnou škodovou udalosťou, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla. Uvedené judikáty sú v otázke aktívnej vecnej legitímácie a postúpenia pohľadávky pre tento prípad irelevantné, na druhej strane však len podporujú argumentáciu žalobcu ohľadne skutočnej škody a povinnosti žalovaného plniť.

26. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava sp.zn. 16C/193/2014 a potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/5/2017, žalobca sa nestotožňuje s právnymi závermi tam uvedenými a opätovne dal do pozornosti odvolaciemu súdu nález ÚS ČR z 20.11.200 sp.zn. IV. ÚS 548/99, v zmysle ktorého možno konštatovať, že postupovaná pohľadávka existovala a postúpením pohľadávky na žalobcu bola založená jeho aktívna vecná legitímácia v tomto spore voči žalovanému.

27. V súvislosti s čl. III odvolania žalovaného, v ktorom súdu prvej inštancie vytyka nevykonanie navrhnutých dôkazov, žalobcovi nie je celkom zrejmé, čo žalovaný napáda, keďže následne uvádza, že súd prvej inštancie žalobcovi uložil povinnosť predložiť do konania cenník opráv. Uviedol, že v konaní predložil čestné vyhlásenie o výške ceny práce v čase vykonávania opráv jednotlivých vozidiel z 5.12.2018 a na pojednávaní 13.2.2019 na otázku súdu, z akého dôvodu nepredložil cenník v zmysle povinnosti uloženej na poslednom pojednávaní, právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca už nemá cenník z roku 2017 a začiatku roku 2018 vo fyzickej podobe, a z toho dôvodu pristúpil k nahradeniu cenníka čestným vyhlásením žalobcu. Zároveň uviedol, že účtuje resp. fakturuje ceny vykonaných prác rovnako v každom prípade, čo môže byť súdu zrejmé z jeho činnosti, nakoľko na súde prvej inštancie momentálne prebieha približne 30 súdnych konaní a v každom z týchto konaní voči rôznym žalovaným žalobca uplatňuje rovnakú cenu práce. Nahradenie cenníkov opráv čestným vyhlásením žalobcu nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.e/ CSP, taktiež nevykonanie resp. nesplnenie povinnosti žalobcom zo strany súdu prvej inštancie nemožno považovať za arbitrárne. K základným právam účastníka konania obsiahnutých v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, judikatúry Ústavného súdu SR, nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Spornou skutočnosťou bolo, či cena účtovaná žalobcom ako servisom vykonávajúcim opravu je obvyklá a primeraná v regióne opravcu pre príslušný typ a značku vozidla. Cena účtovaná žalobcom ako autoservisom vykonávajúcim opravu vozidla nebola v danom prípade sporná. Predmetom sporu bola skutočnosť, či krátenie poisťného plnenia žalovaným má oporu v zákone, keď žalovaný krátil poisťné plnenie z dôvodu neprimerane účtovanej ceny práce autoservisu. Spornou teda bola primeranosť výšky normohodiny účtovanej servisom. Skutočnosť, že žalobca si účtoval cenu obvyklú pre daný typ vozidla v danom regióne, žalobca preukázal predložením cenníkov opráv iných servisov v regióne, ktoré predložil spolu so žalobou. Z daných dôkazov vyplynulo, že cena účtovaná žalobcom ako servisom neprevyšovala ceny iných servisov v danom regióne pre príslušný typ a značku vozidla. To, že išlo aj o cenníky tzv. autorizovaných servisov, nič nemení na tom, že žalobca svoj nárok preukázal. Súd uložil povinnosť žalobcovi predložiť vlastné cenníky opráv, avšak žalobca uvedenú povinnosť nesplnil z dôvodu, že cenníkmi opráv z r. 2017 a 2018 nedisponoval. Cenníky opráv nahradil čestným vyhlásením, čo CSP nevyklučuje z okruhu dôkazov, ktorými možno preukázať tvrdené skutočnosti. Žalovaný v podanom odvolaní spochybňuje žalobcom predložené čestné vyhlásenie o výške ceny práce z dôvodu, že čestné vyhlásenie nie je upravené v predpise civilného práva. S poukazom na ust. § 187 ods. 1 a čl. 15 ods. 2 CSP žalobca má za to, že predložil čestné vyhlásenie, ktoré CSP nijako nevyklučuje z okruhu dôkazných prostriedkov. Odhliadnuc od uvedeného, dôkazom, ktorý navrhol vykonať žalovaný, by sa spor, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným ohľadom primeranosti výšky normohodiny, neodstránil. Uvedeným dôkazom by sa preukázalo, akú výšku normohodín účtuje autoservis (žalobca), čo už však bolo súdu známe, ale nie to, či táto výška normohodín je primeraná vzhľadom na ceny obvyklé v danom regióne pre príslušný typ a značku vozidla. Opäť žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na ustálenú judikatúru t.j. uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/50/2008, nález ÚS SR, I ÚS 350/08 a uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/153/2011.

28. Čo sa týka námietky žalovaného uvedenej v odvolaní, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil napádané rozhodnutie, že sa vôbec nezaoberal dôkazmi produkovanými žalovaným - rámcovými zmluvami medzi žalovaným a servismi a tieto bez bližšieho vysvetlenia posúdil ako neobjektívne, žalobca má za to, že z bodu 56. odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie sa s dôkazmi predloženými žalovaným v rámci odôvodnenia rozhodnutia zaoberal a dostatočne sa s nimi vysporiadal a vysvetli, prečo aj napriek žalovaným predloženým dôkazom považoval žalobcom účtované ceny práce za primerané. V tejto súvislosti poukázal a citoval nález ÚS SR sp.zn. III. ÚS 199/09, sp.zn. II. ÚS 251/04, sp.zn. III. ÚS 209/04, rozsudok z roku 1994 Ruiz Torija v. Španielsko, rozhodnutie vo veci Kraska c. Švajčiarsko z 29.4.1993, séria A č. 254-B a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3cob/8/2018 z 28.3.2019. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca považuje aj vyššie uvedenú námietku žalovaného za neopodstatnenú a má za to, že nie je naplnený ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.d/ CSP.

29. V závere vyjadrenia žalobca zdôraznil, že vyššie uvedené otázky už boli predmetom posúdenia Krajského súdu v Košiciach v rámci odvolacieho konania voči rozhodnutiam súdu prvej inštancie, kde stranami sporu bol totožný žalobca a totožný žalovaný, resp. na strane žalovaného vystupovala spol.

KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group (rozsudok sp.zn. 4Cob/107/2018 z 30.1.2019, sp.zn. 2Cob/75/2018 z 30.1.2019, sp.zn. 4Cob/60/2017 z 25.10.2017, sp.zn. 2Cob/84/2018 z 27.6.2018, sp.zn. 3Cob/31/2018 z 24.9.2018 a sp.zn. 3Cob/8/2018 z 28.3.2019). Krajský súd v daných prípadoch v celom rozsahu potvrdil rozsudky súdu prvej inštancie, nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, ktorú používa žalovaný aj v tomto konaní, a priznal nárok žalobcom na doplatenie plnenia do výšky normohodiny účtovanej servisom, resp. nákladov podľa faktúry servisu. S ohľadom na vyššie uvedené žalobca poukázal na princíp právneho štátu, ktorého obsahom je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď. V zmysle ustálenej judikatúry ÚS SR je diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, že ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m.m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).

30. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd, ak vyhodnotí, že odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 13.2.2019 sp.zn. 31Cb/101/2018 bolo podané včas na príslušnom súde v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Zároveň žiadal priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

31. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

32. Žalovaný odôvodnil podané odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, a h/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

33. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania.

34. Pokiaľ žalovaný podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm.d/ CSP k tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nemožno podradiť pod ostatné odvolacie dôvody, ale len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci napr. porušenie poučovacej povinnosti súdu, vykonanie dôkazu nezákonným spôsobom a pod. Ide teda predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktorého dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

35. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.e/ CSP je daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. K tomuto odvolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva

nie sú významné, ďalej dôkazy nadbytočné t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu veci je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinnou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod súčasne označí dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené súd prvej inštancie nezisťoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

36. Skutkovým zistením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 365 ods. 1 písm.f/ CSP) je výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli a v konaní ani inak nevyšli najavo, alebo vtedy ak neprihliadne na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi alebo vyšli za konania najavo, alebo vtedy ak sa v ním vykonanom hodnotení dôkazov alebo poznatkov, ktoré vyšli v konaní najavo vyskytne logický rozpor. Skutkové zistenie nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak sa týka takých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci.

37. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.h/ CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je myšlienkový postup súdu a z neho vyplývajúce závery pri výklade právnych predpisov a pri ich aplikácii na zistený skutkový stav veci. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

38. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu vrátane preskúmania napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP, na základe týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

39. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza:

40. Je nepochybné, že vo všetkých právnych prípadoch boli poškodené motorové vozidlá a výška škody bola preukázaná faktúrami za ich opravu (uvedenie do pôvodného stavu). Cena opravy ako vyplýva z vykonaného dokazovania, bola obvyklá pre dané typy vozidiel a daný región.

41. Postupcovia (5) postúpili svoje pohľadávky proti žalovanému písomnými zmluvami na žalobcu v súlade s ust. § 524 a nasl. OZ. Pohľadávky predstavovali ich nároky proti žalovanému vo výške neoprávnene kráteného poistného plnenia.

42. Odvolací súd nezistil, aby súd prvej inštancie porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, boli vykonané všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu a odôvodnenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP.

43. Na záver odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade nie je podstatné, či faktúry boli uhradené. Postupcovia svoje čiastočné pohľadávky postúpili žalobcovi bezplatne, čím vlastne založili jeho aktívnu legitímáciu na ich vymáhanie.

44. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).